

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□□□□□□□□

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Velciu.**

Sumarul:

Inventarul patrimoniului nostru public. — Bănci Românești — Bănci minoritare. — Deciziunile Comisiunii Centrale Fiscale. — *Cronica*: Banca Națională a României. Producția de pește a României în 1938. Importul mărfurilor contingente. Aviz. *Bilanș*: „Auraria”, casă de economii, societate pe acții în Abrud.

Inventarul patrimoniului nostru public.

Știința teoretică a Economiei Politice ne spune, că orice organism economic își începe activitatea prin întocmirea unui inventar, adică a unui tablou despre toate bunurile, creanțele evaluate în bani și toate datoritiile.

Operațiunea inventarierii este de mare importanță, căci ne dă icoana fidelă a patrimoniului, adică a bunurilor de care dispunem.

Metodele folosite la întocmirea unui inventar, diferă după domeniul în care lucrăm. Cele mai utilizate sunt următoarele:

a) Metoda prețului de cost, adică la prețul de cumpărare, de revenire, se adaugă toate cheltuielile avute — exclusiv câștigul ce dorim să-l realizăm — și obținem astfel valoarea obiectului, bunului respectiv;

b) Metoda prețului curent sau de vânzare evaluează bunurile după valoarea care s'ar realiza dacă le-am vinde în ziua când facem inventarul;

c) Metoda prudenței exagerate estimează activul după prețul cel mai scăzut, de obicei cel de cost, iar pasivul după prețul cel mai ureaț, de obicei după cel de vânzare etc.

În activitatea economică a întreprinderilor particulare găsim la aproape toate inventare mai mult sau mai puțin perfecte.

Tot astfel se caută a se întocmi un inventar general, care să cuprindă întregul avut public al țării noastre.

Organul căruia i s'a atribuit această operațiune este, contabilitatea generală a statului, din încredințarea Ministerului inventarului public.

Metoda aleasă pentru întocmirea inventarului public este cea a prețului de cost, adică se face evaluarea bunurilor la un preț cât mai scăzut, mai mic decât cel de negociere pe piață. Aceasta din motive de prevedere, căci prețurile curente, de piață, de burse, sunt foarte oscilabile, pe când cele de cost exprimă o bază mai statornică.

După cifrele publicate, inventarul patrimoniului țării noastre are următoarea înfățișare, pe data de 31 Martie 1938.

Bunuri imobiliare (în milioane Lei):

Proprietăți agricole, exclusiv	
pădurile	Lei 9.260.—
Pădurile statului	9.711.—
Stufării, bălți și canalele	„
Dunării	1.300 —

Bunuri imobiliare (în milioane Lei):	
Minele și carierele statului	Lei 2.250.—
Proprietăți clădite și terenuri	„ 27.030.—
Clădiri, construcții și terenuri necultivabile	„ 4.712.—
Terenuri cu și fără păduri aparținând Regimului Apelor	„ 4.525.—
Construcții și terenuri necultivabile, aparținând Casei Drumurilor	„ 13.010.—
Total bunuri imobiliare:	Lei 71.798.—

Bunuri mobiliare (în milioane Lei):	
Obiecte de drepturi corporale și incorporale	Lei 788.—
Inventar animal și material la exploat. agricole, forestiere, ind. și miniere	„ 57.017.—
Materiale și efecte de consum și transf., produse agricole, etc.	„ 13.856.—
Instalațiuni mobiliare și mobilier de orice natură	„ 10.206.—
Hârtii de valoare	„ 1.818.—
Creanțe active: rămășițe din orice impozite, taxe și amenzi	„ 14.596.—
Creanțe active: rămășițe din orice fel de alte venituri afară de impozite, anticipațiuni, împrumuturi, despăgubiri, etc.	„ 12.772.—
Solduri în numărare la casierile publice	„ 4.250.—
Total bunuri mobiliare:	Lei 115.303.—

Regii mixte (în milioane Lei):	
Partea cvenită din monopolul statului:	Lei 50.156.—
Diferite industrii: de războiu, metalurgice, etc.	„ 573.—
Total regii mixte:	Lei 50.729.—

Recapitulând activul avem:		
Bunuri imobiliare	Lei 71.798.—	mil.
Bunuri mobiliare	„ 115.303.—	„
Regii mixte	„ 50.729.—	„
Total:	Lei 237.830.—	mil.

stabilizată, după metoda prețului de cost folosită la întocmirea inventarului public.

Valoarea comercială, de realizare, a acestor bunuri ar fi cu cel puțin 25% mai urcată și deci am obține suma de aproape 300 miliarde Lei stabilizați, pentru activul inventarului.

Pasivul statului se ridică la 31 Martie 1938, la cifra de Lei 127.188 milioane și se compunea din:

Datoria publică	Lei 112.267 milioane
Datorii față de terți	„ 14.921 „
Total pasiv	Lei 127.188 milioane

Dacă facem o comparație între activul și pasivul inventarului public, vedem că datoriile statului reprezintă circa 43 la sută din avutul său.

Repartizat pe cap de locuitor, revine pentru activ câte circa Lei 15.000.— de fiecare locuitor al țării, iar la pasiv câte circa Lei 6350.—.

Datele inventarului public au fost însoțite de un raport al d-lui Spiridon Iacobescu, profesor la Academia Comercială, București, care semnaleză următoarele lacune:

1. „Pentru valoarea Casei Autonome a Monopolurilor s'a luat ca punct de plecare împrumuturile de stabilizare din 1929 și de dezvoltare din 1931, fără să se țină seamă de valoarea reală a inventarului C. A. M.

2. Nu este trecută în acest total valoarea căderilor de apă.

3. Proprietatea minieră este trecută cu suma de Lei 2250 milioane. La această sumă s'a ajuns astfel: s'a luat de bază redevența statului, care a fost înmulțită cu un coeficient fix 16 pentru petrol și 20 pentru cărbune.

Valoarea produselor subsolului nu s'a putut stabili definitiv, fiindcă nu s'a terminat încă studiul problemei subsolului. Hărțile noastre miniere nu au fost făcute decât pentru terenuri de calitate I-a și nici la aceasta nu se poate ști unde sunt punji de petrol și unde sunt vine de petrol.

Apoi, trebuie să se ia în considerație faptul că prospecțiuni nu s'au făcut nici 5 la sută. De asemenea trebuie să se țină seamă, că în fiecare an subsolul țării noastre dă circa 700 miliarde metri cubi de gaz natural, din care numai o infimă parte este întrebuințată. Pentru aceste motive trebuie să considerăm suma de Lei 2250 mil. pusă mai sus, ca o sumă inițială și nicidecum ca valoarea proprietății miniere.

4. Valoarea monumentelor nu este trecută.

5. Valoarea muzeelor și a obiectelor de artă nu figurează în totalul de mai sus.

6. Valoarea materialului de războiu.
7. Monopolul chibriturilor, etc."

Cu toate lacunele amintite, întocmirea inventarului public este de mare importanță, căci statul își poate cunoaște suficient sursele de venituri proprii, astfel să nu mai fie silit ca la orice cheltuială publică nouă, să recurgă numai decât la impozite, ci să poată folosi resursele de care dispune și pe care nu le-a utilizat încă până azi.

Pentru remedierea neajunsurilor inerente începutului, cunoșcătorii problemei inventarului public, recomandă următoarele norme:

a) Inventarul public să se facă într'un termen scurt și simultan pe întreaga țară;

b) Nomenclatura părților componente să conțină toate elementele necesare, fără a se pierde în detalii, care îngreunează lucrarea, sau o face chiar imposibilă. Să fie o nomenclatură adecuată științei contabile și în conformitate cu dispozițiunile legii;

c) Conducerea și efectuarea inventarierii să fie încredințate contabililor pricepuți în materie, nu improvizați. Personalul să rămână neschimbat până la terminarea operațiunilor de inventariere;

d) Să se folosească metoda desconcentrării, adică inventarele să fie alcătuite pe autorități locale, pe ținuturi și concentrate apoi în inventarul general al statului;

e) Bunurile inventariate să nu rămână simplu material statistic, ci să fie contabilizate, făcându-se legătură între registrul inventar și celelalte registre;

f) Operațiunea inventarierii să fie extinsă și asupra bunurilor, cari au fost neglijate din inventarul actual, anume: obiectele de artă, muzeele, valoarea subsolului, căderile de apă, monopolurile, materialul de războiu, porțiunea noastră din Marea Neagră, etc.;

g) Să se întocmească hărți miniere complete, pentru a se putea cunoaște bogățiile subsolului și valoarea exactă a acestora.

Această importantă problemă a inventarului public a fost rezolvată în aproape toate statele civilizate și datorită necesității ei actuale și joloaselor, ce aduce rezolvarea ei, trebuie dusă la bun sfârșit și de către organele de resort ale țării noastre.

L. B.

Cărți primite.

Bănci Românești — Bănci minoritare.

(Din „Buletinul institutului economic românesc“).

O dovadă mai mult, că nu suntem stăpâni pe viața noastră economică, este problema refacerii creditului care de 10 ani este la ordinea zilei — nerezolvată — și de care se ocupă și articolul intitulat ca mai sus, al valoroșilor noștri colegi Sofronie Roșca și Aurel Iordăchescu.

Din articolul acesta rezultă, că „dirigitorii vieții noastre economice de azi sunt conștienți și intens preocupați de această problemă” — ca de altfel și în trecut, și că ea este legată de o altă problemă mai generală, care este redresarea elementului etnic românesc.

Autorii sus menționați sunt de părerea că în această privință publicul nostru în general, și cercurile noastre bancare în special, nu sunt destul de orientate ce privește disproporția dintre ceea ce reprezintă populația minoritară și cea românească. De aceea ei s'au silit, ca prin date statistice, dintre care vom cita mai jos câteva, să ușureze judecata particularilor și cercurilor conducătoare ale statului. Ca bază s'a luat situația din Transilvania și părțile anexe, așa cum era la promulgarea legii bancare din 8 Mai 1934, cu considerare numai la acele bănci, care aveau un capital minimal de Lei 5.000.000. Va să zică la data aceea se găseau în acest sector 411 întreprinderi bancare independente (din totalul de 1009 pe țară) dintre cari 174 românești, 117 ungurești, 75 nemțești și 45 evreești, sau evreo-maghiare. În urma fuzionărilor, lichidărilor și excepțarea unora dela dispozițiile legii bancare, numărul lor scăzuse la 31 Dec. 1937 la 363 bănci (din totalul de 863 pe țară). Intre acestea se găseau 156 bănci românești, 99 ungurești, 66 nemțești și 42 evreești sau evreo-maghiare. Procentual și în relațiune cu numărul întregii populații din țară, băncile din Transilvania se împart astfel:

Aveam conform recensământului din 1930 o populație totală de 18.053.000 locuitori dintre cari în Transilvania 5.549.000 adică 30·7% din populația țării întregi.

Față de această proporție a populației, în comerțul bancar găsim următorul procentaj:

În 1934, 411 bănci din Transilvania față de 1009 bănci pe țara întreagă, reprezintă 40·7%:

În 1937, 363 idem față de 863 bănci idem, reprezintă 42·1%.

În cifrele de sus, precum și în cele următoare nu sunt cuprinse Băncile Populare și cooperativele de credit.

Repartizat pe locuitori avem:

In 1934, în țara întreagă 1 bancă la 17.891 locuitori:

In 1934, în Transilvania 1 bancă la 13.502

In 1937 în țara întreagă 1 bancă la 20.919

In 1937 în Transilvania 1 bancă la 15.288

Din cifrele de mai sus și tablouri comparative autorii articolului trag următoarele concluzii:

1. Rețeaua bancară este mai deasă în Transilvania decât în țara întreagă.

2. Instituția creditului bancar e mai veche în Transilvania (cu cca $\frac{1}{2}$ secol N. R.) și lumea de acolo e mai obicinuită să lucreze cu bănci.

3. În Transilvania sunt relativ mai multe și mai bine organizate întreprinderile comerciale și industriale cari se folosesc de bănci.

4. Băncile din Transilvania lucrau în trecut cu clasa țărănească mai mult decât băncile din restul țării, creanțele lor rămase în conversiune, arătând o proporție față de totalul pe țară, de 57·2% în 1934 și 54·4% în 1937.

5. Depunerile pe livrete de economie erau mai încetățenite dincoace de Carpați, reprezentând față de restul țării 44% în 1934 și 54·7% în 1937.

6. Băncile din Transilvania întrebuințează relativ mai puțin credit de reescont la B. N. R. față de totalul pe țară, fiind proporția de 21·8% în 1934 și 24·3% în 1937, în schimb folosesc mai mare credit de reescont la alte bănci, cota fiind de 44·7% în 1934 și 37·9% în anul 1937.

7. Băncile din Transilvania (rom. și minoritare împreună) reprezintă ca patrimoniu social o cotă superioară față de totalul pe țară.

8. În cursul anilor 1934—1937 băncile din Transilvania arată o cotă de refacere și progres vădit superioară față cu băncile din țara întreagă.

În continuarea cercetărilor lor, autorii stabilesc, că din populația de 5.549.000 suflete din Transilvania cel puțin 64% sunt Români de naștere, pe țara întreagă arătându-se conform recensământului din 1930 un procent de 72%. Față de procentajul acesta avem în Transilvania și părțile anexe 34·6% bănci românești la număr, și 65·4% bănci minoritare.

Tabloul de mai jos arată situația patrimonială:

	Bănci rom.		Bănci min.
Activ	30·2% în 1934		69·8%
	24·2% „ 1937		75·8%
Cassa	13·7% „ 1934		86·3%
	14·1% „ 1937		85·9%
Plasamente	25·6% „ 1934		74·4%
	20·1% „ 1937		79·9%
Creanțe în conversiune	39·1% „ 1934		60·9%
	38·8% „ 1937		61·2%
Pierderi incl. conv.	45·2% „ 1934		56·8%
	45·9% „ 1937		54·1%

Creditori	20·7% „ 1934	79·3%
	8·2% „ 1937	91·8%
Depuneri	25·9% „ 1934	74·1%
	25·6% „ 1937	74·4%
Capital	30·8% „ 1934	69·2%
	30·5% „ 1937	69·5%
Rezerve	28·6% „ 1934	71·4%
	31·8% „ 1937	68·2%

Din cifrele de mai sus rezultă, că față de puterea numerică a elementului românesc de 64% din populație: izvor de contribuție în bani, muncă și armată, în alcătuirea și susținerea Statului, revine aceluia element românesc etnic, în ce privește creditul bancar o situație invers proporțională:

Transilvania și părțile anexe:
Element etnic rom. Elemente minor.

1. Număr de suflete	64%	36%
2. Ca putere de credit bancar		
în 1937, totalul activului	24·2%	75·4%

Următoarele posturi de Activ și Pasiv arată între anii 1934—1937 schimbările indicate în dreptul lor:

Totalul activului scade la băncile rom. cu	14·1%
crește „ „ minor. „	16·9%
Plasamentele scad „ „ rom. „	37%
cresc „ „ minor. „	32·2%
Creditori scad „ „ rom. „	10·5%
cresc „ „ minor. „	160·9%

Adecă în cursul anului 1934—7 nu se poate vedea aproape nici un semn, fie și numai de o normalizare a activității bancare românești, și în același timp se constată un prea vădit progres la cele minoritare. Care este explicația?

1. Coeziunea spirituală și inițiativa mai pronunțată a elementelor minoritare;

2. Starea relativ mai bună materială a minorităților, mai cu seamă la orașe unde industriile și comerțul sunt în mâna lor;

3. Sprijin din străinătate.

Ca o relicvă din trecut, autorii mai reproduc din Anuarul băncilor rom. din Transilvania pe anul 1914 următoarele date:

La finele anului 1914 băncile românești de dincoace de Carpați aveau un capital de 37 mil. coroane aur; aproape 112 mil. coroane depuneri; un Activ total de 255 $\frac{1}{2}$ mil. coroane și un beneficiu net de 3.100.000 — cor. aur.

Cine vrea să se edifice asupra situației de azi, față de situația de atunci, n'are decât să transforme cifrele acestea în Lei de azi.

Să sperăm că lucrarea dlor Roșca și Iordăchescu, vor contribui cu un ceas mai de vreme la o evoluție nouă și favorabilă a chestiei noastre bancare, solicitată de atâtea ori de „Solidaritatea” și alte asociații bancare din țară.

E. VANCU.

Deciziunile Comisiunii Centrale Fiscale pe timpul dela 30 Aprilie 1938 - 15 Martie 1939*) privitoare și la operațiunile Bancare.

(Urmare).

868.

O societate începe activitatea la 1 Ianuarie 1936. Fiscul îi face impunerea provizorie, conform art. 39 din legea contribuțiilor directe. La 31 Decembrie 1936 își încheie bilanțul, pe baza căruia organele respective îi așează impuneri definitive atât pe anul 1936/1937, cât și pe anul 1937/1938.

Chestiunea este dacă la plata debitului rezultând din impunerile definitive, trebuie să se scadă sumele plătite cu titlu provizoriu.

Considerând că, potrivit art. 41, al. 5 din legea contribuțiilor directe, pentru societățile pe acțiuni, impozitul, atât pe primul an, cât și pe al doilea, dacă nu au încheiat bilanțul pe primul an se stabilește în mod provizoriu, potrivit dispozițiilor art. 39, al. 2, punctul b, urmând ca după încheierea primului bilanț care va servi de bază la impunerea definitivă pe acești doi ani, să se stabilească diferențele de impozit, care se vor compensa sau achita în anul următor.

Considerând că rațiunea acestui text a fost de a nu încasa de două ori același impozit pentru același venit impozabil, rezultând din același bilanț.

Comisiunea decide că din debitul rezultând din impunerile definitive, trebuie să se scadă sumele plătite cu titlu provizoriu, pe baza impunerii provizorii.

869.

Veniturile realizate din închirierea parțială a instalațiilor unei întreprinderi, ce nu încetează activitatea, se mai pot considera ca o cesiune de drepturi incorporale taxabilă ca atare la mobilier, din momentul ce ele intră în baza impozabilă la comercial sau industrial a întreprinderii ce a făcut închirierea?

Considerând că, potrivit art. 23, punctul 6 din legea contribuțiilor directe, sunt, de asemenea taxabile la impozitul mobilier redevențele în bani sau în natură, precum și sumele primite dintr'odată sau periodic, pentru cesiuni de drepturi sau de exercițiul unor drepturi, concesiuni miniere sau închirieri, ori arendări de întreprinderi comerciale și industriale.

Considerând că, nu este nici o rațiune legală sau vreun motiv de fapt să se facă vre o distincțiune între închirierea sau arendarea totală a unei întreprinderi și închirierea sau arendarea parțială a ei, deoarece chiar exercitarea parțială este legată de ansamblul tuturor instalațiilor care fac din întreprindere un tot.

Comisiunea decide, că veniturile realizate din închirierea parțială a instalațiilor unei întreprinderi, ce nu

*) Publicat în Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1939, pag. 2876—2887.

încetează activitatea, urmează a se considera ca echivalentul unor cesiuni de drepturi incorporale taxabile ca atare la mobilier.

Bine înțeles pentru a evita dubla taxare a aceleiași baze impozabile, din venitul supus impozitului comercial sau industrial, urmează a se scade venitul taxat cu impozitul mobilier.

870.

Impozitul mobilier se calculează cu cotele noi, stabilite la 1 Aprilie 1938, și atunci când se face dovada că împrumutul a fost lichidat cu mult anterior?

Considerând că, potrivit art. III al decretului-lege pentru modificarea și completarea legii contribuțiilor directe, publicat în Monitorul Oficial Nr. 76 din 1 Aprilie 1938, veniturile taxabile pe cale de reținere sau vărsare directă, realizate după 1 Aprilie 1938, sunt supuse prevederilor acestui decret-lege, oricare ar fi data exigibilității lor.

Considerând că acest text s'a referit, atât la cota adițională de 2 la sută pentru apărarea națională, prevăzută de punctul 5 al art. 70 din legea contribuțiilor directe, precum și la sporul de impozit supracotă dela 3 la sută la 5 la sută.

Considerând că, pentru creanțele stinse înainte de 1 Aprilie 1938, venitul tras din aceste creanțe a fost nu numai exigibil, dar și realizat înainte de această dată.

Considerând, că art. III al decretului-lege suscitât se referă numai la veniturile realizate după data de 1 Aprilie 1938, Comisiunea decide că impozitul mobilier nu trebuie calculat cu noile cote stabilite după data de 1 Aprilie 1938, atunci când se face dovada că împrumutul a fost lichidat cu mult anterior.

871.

Prin act, sub semnătură privată se constată că o persoană a dat alteia o sumă de bani, cu care această din urmă să plătească unei a treia persoane o creanță a acesteia contra celei dintâiu, iar în caz contrariu se restituie suma primită.

S'a pus chestia dacă afară de taxa de timbru pentru acest act, trebuie să se plătească și impozit pe venit, la dobânzile ce s'ar putea obține prin justiție, odată cu obligația de restituire a sumei:

Comisia,

Considerând că e vorba de un act de mandat, prin care mandatarul a primit dela mandant o sumă de bani pentru a achita o datorie a mandantului către un terțiu.

Că, în astfel de ipoteză, neexistând venit și nefiind nici cazul să se aplice dobânzi prezumate (conform art. 23, punctul 4, litera a).

Decide că nu este de aplicat impozit pe venit.

873.

Fixarea cotelor de amortizare pentru diferitele categorii de industrii, pentru impunerile pe 1939/1940.

Având în vedere că, situația generală economică nu a suferit o atât de mare schimbare încât să fie necesară vreo modificare a cotei de amortizare, admisă în anul trecut.

Comisiunea este de părere ca limita superioară a cotei de amortizare pentru toate categoriile de industrii, în vederea impunerilor pe anul 1939/940, să fie menținută la 15 la sută, adică la maximum prevăzut de art. 31, alin. 6 și 7, atât pentru instalațiile mobiliare, cât și pentru cele imobiliare.

876.

O societate constituită în 1935 fuzionează după câțva timp dela înființarea ei cu o altă societate existând încă dela 1926, aceasta a doua fiind absorbită de cea dintâi, care continuă mai departe să activeze. Prin fuziune, nefiind un bilanț de lichidare, ultimul bilanț al societății absorbite a fost și el absorbit în bilanțul noii societăți. În această situație se pun două chestiuni:

a) Dacă societatea nou rezultată din fuziune poate beneficia de dispozițiunile art. 36 din legea contribuțiilor directe și

b) Dacă societatea absorbită poate beneficia de dispozițiunile art. 41 din aceeași lege, privind compensarea ce urmează a se face între primul bilanț de funcționare și ultimul bilanț, de funcționare.

a) Considerând că, potrivit art. 36 din legea contribuțiilor directe, întreprinderile industriale și miniere noi, se vor bucura de scutirea de impozitul industrial, până în al cincilea an dela punerea în funcționare, dacă beneficiul lor net nu trece de 8 la sută din capital, împreună cu rezervele și de o reducere la jumătate dacă această rentabilitate este cuprinsă între 8 și 10 la sută,

Considerând că, rațiunea acestui text a fost promovarea economiei naționale prin încurajarea industriilor noi, care la început trebuie să-și facă instalațiile necesare și să-și completeze utilajul respectiv;

Considerând că, societatea care este nouă în sensul de mai sus, absorbind prin fuziune o societate veche, nu pierde prin acest fapt caracterul de societate nouă, însă, din momentul fuziunii, societatea nouă devine în realitate și continuatoarea societății vechi, deci pentru beneficiul corăspunzător aportului în fuziune al societății vechi nu este aplicabilă scutirea de impozit prevăzută de citatul articol.

Comisia decide că o societate industrială care este nouă în sensul art. 36 din L. C. D., și care prin fuziune a absorbit o societate veche, nu beneficiază de scutirea de impozit prevăzută de citatul articol, în ce privește beneficiul corăspunzător aportului în fuziune al societății vechi.

b) Considerând că, potrivit art. 41, alin. 6 din L. C. D. pentru societățile anonime, din impozitul ce se va stabili pe baza ultimului bilanț de exercitare se va scădea impozitul plătit pe primul an;

Considerând că, atunci când două societăți anonime fuzionează ultimul bilanț al societății absorbite intră în bilanțul noii societăți rezultate din fuziune și care continuă să activeze;

Considerând deci că ultimul bilanț al societății absorbite, nu este și ultimul bilanț de activitate al ei;

Considerând că, aplicațiunea art. 41, alin. 6, urmează a se face când și noua societate își va înceta activitatea.

Comisiunea decide că atunci când o societate anonimă veche fuzionează, prin absorbirea ei cu una nouă, nu este aplicabil art. 41, alin. 6, în ce privește compensarea ce urmează a se face între primul și ultimul bilanț al societății absorbite, această compensare urmând a se face cu ocazia impunerii ultimului bilanț de activitate al societății rezultată din fuziune.

881.

Sumele depuse de către acționari cu anticipație, în vederea sporirii capitalului unei societăți anonime, însă până la operațiile de sporirea capitalului, întrebunțate de societate pentru acoperirea necesităților ei, se pot considera ca producând venit prezumat taxabil ca atare cu impozitul mobilier, conform art. 23, punctul 4, litera a) alin. 2 din legea contribuțiilor directe?

Considerând că, potrivit art. 23, punctul 4, litera a) din legea contribuțiilor directe, printre veniturile impozabile la mobilier sunt și dobânzile și produsele de orice fel incasate de cei ce nu fac afaceri de bancă, scont sau împrumut și care se cuvin la sumele plasate în creanțe ipotecare, privilegiate și chirografare;

Considerând că, potrivit alineatului 2 de sub litera a), a aceluiași articol, impozitul mobilier va fi calculat asupra unei dobânzi de 6 la sută pentru creanțele comerciale și de 5 la sută pentru cele civile, dacă în aceste creanțe nu se prevede nicio dobândă ori se prevede o dobândă mai mică.

Considerând că, până la formalitățile legale de sporirea capitalului, sumele depuse fiind întrebunțate de societate pentru acoperirea necesităților ei, situația juridică este identică cu aceea când societatea anonimă s'ar fi împrumutat, până la data sporirii capitalului, în vederea acoperirii necesităților ei, dela alți creditori, cu totul diferiți de acționari.

Considerând că, situația nu poate fi asimilată cu un depozit propriu zis, deoarece lipsește ideea de păstrare și restituire la cerere sau la un termen fixat, iar pe de altă parte nu este exclusă ideea de împrumut.

Comisiunea decide că sumele depuse de către acționari cu anticipație în vederea sporirii capitalului unei societăți anonime și utilizate în răstimp pentru acoperirea nevoilor societății, trebuiesc considerate ca producând venit prezumat taxabil ca atare cu impozitul mobilier conform art. 23, punctul 4, litera a) alineatul 2 din legea contribuțiilor directe dela data depunerii până la data întrebunțării lor în operațiunile de sporire a capitalului.

882.

O întreprindere a format o casă de pensuni, pentru funcționarii ei, alimentând fondul de pensuni cu o anumită cotă din beneficiul net al întreprinderii, deja taxat la comercial, conform art. 30 din legea contribuțiilor directe și cu o anumită cotă din salariile funcționarilor, la care s'a reținut și plătit impozitul pe salarii, conform art. 43 din aceeași lege.

Hotărându-se lichidarea fondului de pensune, prin distribuirea lui între funcționarii respectivi, chestiunea ce se pune este, dacă pentru sumele astfel distribuite, trebuie să se plătească vreun impozit.

Considerând că, fondurile de pensune ale unei case de pensuni, aparținând unei întreprinderi oarecare, se pot forma, potrivit art. 31, al. 9 din legea contribuțiilor directe, din alocațiile la casele de pensuni și asistență ale funcționarilor sau primele plătite de întreprindere pentru asigurarea funcționarilor până la cel mult 10 la sută din salarii și, potrivit art. 46, alin. 2, din aceeași lege, din vărsămintele până la 10 la sută din venitul brut, ce se fac de către sau pe seama contribuabilului pentru asigurarea unei pensii, precum și din cotizațiile pentru asigurarea de accidente și muncă.

Considerând că, pentru aceste afecțiuni speciale, parte din beneficiul întreprinderii și parte din salariile funcționarilor nu este o dispensă totală și definitivă de taxare cu impozitele respective, ci numai o amânare, întrucât la distribuirea acestor fonduri, sub formă de pensie, se va aplica impozitul pe salarii.

Considerând, din contră, că dacă fondurile unei case de pensuni sunt formate din părți din beneficiul comercial care au suferit deja impozitul comercial și din părți din salarii deja taxate cu impozitul pe salarii, fiscul, la distribuirea acestor fonduri, nu mai poate ridica nicio pretenție, deoarece drepturile sale sunt inițial acoperite și ar fi o dublă taxare asupra aceleiași sume.

Considerând, pe de altă parte, că nici contribuția întreprinderii nu se poate estima ca un adaos la salariul funcționarilor, deoarece această contribuție a întreprinderii a suferit impozitul comercial.

Considerând, că dacă această contribuție ar fi avut loc înainte de aplicarea impozitului comercial, ea ar fi fost scăzută din baza impozabilă la comercial, conform art. 31, al. 9 din legea contribuțiilor directe și adăugată la salariile funcționarilor, taxabile cu impozitul pe salarii, așa că această contribuție a întreprinderii, în definitiv, tot un singur impozit ar fi suportat.

Comisiunea decide, că atunci când o întreprindere a format o casă de pensuni pentru funcționarii ei, alimentând fondul de pensuni cu o anumită cotă din beneficiul net al întreprinderii, deja taxat cu impozitul comercial și cu o anumită cotă din salariul funcționarilor, la care s'a reținut și plătit impozitul pe salarii, asupra fondurilor astfel constituite, nu este locul a se plăti nici un impozit, atunci când se hotărăște lichidarea fondului de pensuni și sumele constituind fondul de pensuni, se distribuie funcționarilor întreprinderii.

(Va urma).

CRONICA.

Banca Națională a României a început operațiunile de plăți comerciale cu Slovacia. Corespondentul Băncii Naționale a României în această țară este Banque Anglo-Tchecoslovaque et de Credit de Prague, sucursala Bratislava. Cursul coroanei slovace (Ks) până la noul dispoziționi rămâne același ca și al coroanei cehe. Decontarea exporturilor efectuate în această țară se va face ca și la Protectoratul Boemiei și Moraviei în ordinea cronologică și în limita disponibilităților ce se creiază prin vărsămintele debitorilor români pentru import de mărfuri slovace. Tehnica operațiunilor rămâne același ca și pentru Protectoratul Boemiei și Moraviei fiind însă seamă de corespondentul Băncii Naționale amintit mai sus.

În ce privește plățile balneare, turistice, precum și orice alte plăți vor urma instrucțiunile ulterioare.

Producția de pește a României în 1938. Producția peștelui în 1938, a fost cea mai mare de la război încoace. Bălțile statului au dat 29.000.000 kgr.

Din această producție, 24.500.000 kgr. reprezintă cantitatea pescuită în apele statului, administrate în regie. Față de producția medie pe ultimii 10 ani, producția pe anul 1938 arată un spor de 7.000.000 kgr. Valoarea peștelui prins în anul 1938, în bălțile statului se cifrează la suma de Lei 454.000.000. La această producție se mai adaugă producția de pe proprietățile particulare în suprafață de 90.000 ha. din care s'a prins 6.000.000 kgr.

Importul mărfurilor contingentate. Mărfurile contingentate reprezintă 76,85% din totalul importului.

Articolele vamale contingentate sunt clasificate de Ministerul Economiei Naționale, direcția comerțului exterior, în cinci categorii: materiile prime, semifabricate și accesoriile, mașinile și uneltele, articole de consumație, fabricate necesare și fabricate comprimabile.

După cum se vede din datele de mai jos, în 1936, mărfurile contingentate reprezentau 77,34% din totalul importului; iar în 1938 (primele 7 luni) 76,85% față de 1937 cu numai 70,89% în rezumat situația se prezintă astfel.

	Total import Lei	Contingentate Lei	% din total
1936	12.637.698	9.774.545	77,34
1937	20.284.748	14.379.485	70,89
1938	11.476.601	8.819.867	76,85

**Banca Română S. A., Sucursala Dumbrăveni
Târnava Mică.**

Aviz.

„Banca Română s. a., Sighetsoara, caută 2 funcționari cu practică pentru sucursalele Dumbrăveni și Odorhei.

„AURARIA“

CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ABRUD.

Convocare.

Domnii acționari ai Casei de economii „AURARIA“, societate pe acții în Abrud, sunt convocați la

a 49-a adunare generală ordinară

pe ziua de 10 Iulie 1939, orele 14, în localul institutului din Abrud.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație și Comitetului de cenzori;
3. Examinarea bilanțului pe 1938 și darea absolutorului;
4. Hotărâre ref. la lichidarea soc. și alegerea lichidatorilor;
5. Completarea Consiliului de administrație și alegerea cenzorilor pe timp de 1 an;
6. Eventuale propuneri.

În caz că la această adunare nu s'ar prezenta numărul de acționari recerut, se convoacă adunarea generală în sensul art. 15 din statute, pe ziua de 24 Iulie 1939, orele 14.

Activ.		Bilanț general pe anul 1938.		Pasiv.	
		Lei	b.		
Cassa : numerar efectiv	132.121.—			Capital social	1.000.000.—
disponibil la B. N. R.	6.608.—	138.729.—		Depuneri spre fructificare	1.237.541.—
Partofoliu de titluri :				Creditori în țară	117.959.—
Acții dela bănci	294.673.—			Angajamente de reescont la B. N. R.	169.500.—
Scrisori fonciare	6.000.—	300.673.—		Dividendă neridicată	22.855.—
Disponibil la bănci în țară			29.105.—	Transitoare	134.004.—
Debitori în conversiune		1.608.429.—			
Debitori neconvertibili		253.650.—			
Pierderi din conversiune		16.793.—			
Imobile		1.000.—			
Pierdere anilor precedenți		297.614.—			
Pierdere		35.666.—			
		<u>2.681.659.—</u>			<u>2.681.659.—</u>

Conturi de ordine.

		Lei	b.			Lei	b.
Cauțiuni statutare		181.000.—		Deponenți de cauțiuni statutare		181.000.—	
		<u>181.000.—</u>				<u>181.000.—</u>	

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
		Lei	b.		
Cheltuieli de administrație :				Interese încasate :	
Salarii	60.000.—			Dela debitori	70.624.—
Spese generale	28.326.—	88.326.—		„ portof. de titluri	3.423.—
Impozit		8.332.—		Comisiuni	1.173.—
Interese plătite		10.918.—		Proviziuni	8.690.—
Chirie		12.000.—		Pierdere	35.666.—
		<u>119.576.—</u>			<u>119.576.—</u>

Abrud, la 31 Decembrie 1938.

Pentru contabilitate: Elena Balta.

ss. Dr. George David. ss. Jurca Simion. ss. Crâșnic Alexandru. ss. Ing. Demian David.

ss. Ionel David. ss. Dr. Vasile Chirtop. ss. Dr. Gheorghe David.

Am examinat aceste conturi și le-am găsit în concordanță cu registrele societății finite în bună regulă.

ss. Dr. Nicolae David. ss. Nicolae Macaveiu. ss. Florian Mămăligă. ss. Absolon Faur.